

จากคอลัมน์ ต้นทุนต้นทาง จดหมายข่าวรายเดือนประจำเดือนเมษายน 2551

ผลิตโดย สำนักงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ

รู้ไหม ที่ไหนเด็กไทยจน้ำ?

สำหรับข้อมูลที่พบว่า “การจน้ำ” คืออุบัติเหตุที่คร่าชีวิตเด็กไทยไปจากอ้อมอกพ่อแม่มากที่สุดในแต่ละปี หน่วยงานพลิกความคาดหมายของคนทั่วไปอยู่แล้ว แต่ยังมีข้อมูลที่ชวนให้ตกลงพรีวิวเพริดมากยิ่งกว่าหนึ่งอีก

เมื่อหยุดน้าเล็ก ๆ ที่แสนน่าเย็นและเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงสรรพชีวิตร่วมตัวเข้าเป็นสายน้ำอันลึกล้ำ นั่นอาจนำไปสู่สภาพตรงกันข้ามได้ในพริบตา เพียงถ้ามันชุบด้วยน้ำ ที่อยู่ในสภาพช่วยเหลือตัวเองไม่ได้พลัดตกลงไป

ข้อมูลจาก โครงการ “เด็กไทยปลอดภัย” คณะแพทยศาสตร์รามาธิบดี ระบุว่า ในแต่ละปีมีเด็กไทยวัยต่ำกว่า 15 ปี ประมาณ 1,400 คน ที่จบชีวิตลงอย่างทุกข์ทรมานด้วยการจน้ำ โดยเด็กชายจะจน้ำตายมากกว่าเด็กหญิงถึง 3 เท่า ถือได้ว่านี่เป็นสาเหตุการตายด้วยอุบัติเหตุที่สำคัญที่สุดของเด็กเล็กต่อเมื่อเดินโตเกินวัย 5 ปี ไปแล้วอุบัติเหตุจะจราจรและเดินทางไปโรงเรียนกล้ายเป็นสาเหตุหลักแห่งหน้าแทน

ข่าวเด็กจนน้ำเสียชีวิตที่ได้ทราบกันโดยทั่วไปตอกย้ำภารกิจการจน้ำในหัวขอนองคลองบึง ตามสถานที่ที่ท่องเที่ยว หรือแหล่งน้ำที่ไม่คุ้นเคย แต่เมื่อเจาะลึกข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุในแต่ละรายกลับพบข้อเท็จจริงที่ พลิกความคาดหมายว่า

เด็กที่จนน้ำเสียชีวิตถึง ร้อยละ 94 ไม่ได้เกิดอุบัติเหตุนี้ในที่ห่างไกล แต่อยู่แวดล้อมบ้านหรือแม้แต่ในบ้านของตัวเอง!!!

ดวงพิพิธ วิธีวิทย์ นำเสนอไว้ใน รายงานสถานการณ์ทางสุขภาพในเด็กและเยาวชน ว่า จากการเก็บข้อมูลการจนน้ำในพื้นที่กรุงเทพฯ เมื่อปี 2542 พบว่าเด็กที่จนน้ำเสียชีวิตเกิดจากสาเหตุ 3 ลักษณะ ดังนี้

อันดับหนึ่ง ไม่คิดว่าที่บ้านและรอบบ้านมีอันตราย (ร้อยละ 47) พบว่ามักเกิดกับเด็กวัย 2-14 ปี ที่ผู้ปกครองไม่คาดคิดว่ารอบบ้านจะมีอันตราย เช่น บ้านจะมีอันตรายจึงไม่ได้เฉลี่ยวใจดูแลให้ดีกุญแจ ซ่อนรถถังเด็กวัยเก้อม 4 ขวบ ออกไปวิ่งเล่นในสวนที่บ้านโดยพ่อแม่อยู่ในบ้าน หลังจากนั้นพบว่าเด็กตกลงไปในบ่อน้ำ

อันดับสอง พ่อแม่แพ่อเรօเรื้อรื้อชั่วขณะ (ร้อยละ 38) พบว่าเกิดกับเด็กอายุ 6 เดือน – 3 ปี ที่มีพ่อแม่หรือผู้ดูแลใกล้ชิด แต่เพียงแค่ปลีกตัวไปทำธุระในช่วงสั้น ๆ เช่น เข้าห้องน้ำ รับโทรศัพท์ ฯลฯ กันนานพอที่จะสูญเสียลูกน้อยไปตลอดกาล แม้แต่ภาชนะบรรจุน้ำที่ดูไม่น่าจะมีพิษมีภัยอย่างกระถางลังชาmg ก็สามารถเป็นช่วงเวลาแห่งความตายได้ ดังกรณีของหนูน้อยวัย 2 ปี 1 เดือนคนหนึ่งที่นั่งกินข้าวอยู่หน้าบ้านกับแม่ แม่เล่าว่าเพียงเดินเข้ามาดูที่วิชั่วครุ่ปอหันกลับออกจากไปมองไม่เห็นลูกจึงร้องเรียก จนคุณยายดื่นขึ้นและช่วยมองหาทางหน้าต่าง ตอนนั้นเองจึงพบว่าหลานนอนคว่าหน้าจมน้ำบนกระถางลังชาที่เสียแล้ว...

อันดับสาม เกิดจากการเล่นน้ำและว่ายน้ำ (ร้อยละ 15) เมื่อพูดถึงเด็กจนน้ำ คนมักจินตนาการถึงภาพนี้ แต่กลับพบน้อยที่สุด โดยเกิดกับเด็กวัย 5-14 ปี จากการลงไปว่ายน้ำเมื่อไปท่องเที่ยวในบริเวณที่มีแหล่งน้ำ หรือไปเล่นน้ำในสระว่ายน้ำ ที่น่าเชื่อถือจริงหนึ่งของเด็กที่จนน้ำตายในลักษณะนี้มีอาการมาสูร่วมด้วย

E-News
งานสุขคิด

สื่อเผยแพร่ความรู้จาก
www.hiso.or.th

ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน 2551

อ่านจดหมายข่าวต้นคิด
ทั้งเล่ม! ที่นี่!

New ฉบับเมษายน 51

ข้อเท็จจริงข้างต้นนี้ให้เห็นว่าการสอนสุกใส่วยน้ำเป็นไม่สามารถป้องกันอุบัติเหตุจนน้ำได้ทั้งหมด
นอกเหนือจากเด็กที่ใจชีวิตไปในสายนำ้ ในแต่ละปียังมีเด็กอีกจำนวนหนึ่งที่ได้รับการกู้ชีพหลังจากน้ำ แต่
ต้องใช้ชีวิตที่เหลือในสภาพคนพิการทางสมอง เพราะการขาดอากาศหายใจชั่วขณะ
การจมหัวใจเป็นอุบัติเหตุตัวอักษรที่ทำลาย “ต้นทุน” ชีวิตของเด็กไทยตั้งแต่ต้นทางอย่างแท้จริง

ต้นคิดชวนลอง

ช่วยด้วย! ช่วยเด็กไทยจากภัย “จมหัว”

- ดูแลเด็กที่เล่นน้ำอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่อายุน้อยกว่า 5 ปี
- ปิดจุดเสียงในบ้าน เช่น ควันถังน้ำ บ่อหน้า หรือหาฝ่าปิดให้มิดชิด
- ใช้อุปกรณ์ช่วยที่ทำให้ไม่ต้องไปใกล้ตัวเด็ก เช่น โถรีดที่ไร้สาย ฯลฯ
- ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยกันดูแลๆ ที่เสี่ยงต่อการจมน้ำ เช่น กันรั้วนอนน้ำ สาธารณะ หรือบ่อ กักเก็บน้ำเสีย ทางเดินเลียบน้ำ เป็นต้น

บอกกล่าว...

จดหมายข่าว “ต้นคิด” ต้นไม้แห่งความคิด ที่บ่มเพาะมาจากความรู้และข้อมูลด้านสุขภาพ โดยส่วนหนึ่ง เป็นผลผลิตจากการทำงานของแผนงานพัฒนาระบบทั่วมูลเชิงสารสุขภาพ ซึ่งอยู่ภายใต้ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สส.) เพื่อผลักดันและสนับสนุนการพัฒนาระบบทั่วมูลเชิงสารสุขภาพของประเทศไทย รวมทั้งการนำข้อมูลเชิงสารที่ มีอยู่มาสื่อสารสู่สาธารณะ และใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระบบทั่วมูลเชิงสารสุขภาพของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และอีกส่วนหนึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลสถานการณ์ด้านสุขภาพจากแหล่งความรู้ต่างๆ เพื่อนำเสนอภาพสะท้อนทางสุขภาพ อันจะนำไปสู่การสร้างความคิดและความตระหนักรู้ของคนในสังคม โดยเน้นไปที่การสร้างบทสรุป ซึ่งความรู้ที่สามารถต่อยอดได้ รวมถึงการประยุกต์ใช้ความรู้ในระดับประชาชนทั่วไป และการใช้ข้อมูลเพื่อ กำหนดนโยบายสาธารณะ มากกว่าการพิสูจน์ความถูกต้องของข้อมูลสถิติ

ดูข้อมูลทั้งหมดได้ใน www.hiso.or.th

สมัครสมาชิก หรือติดต่อ “ต้นคิด”

ตู้ ปณ.2 ปณ.ประดิพัทธ์ 10404

โทรศัพท์. 02-668-2854 โทรสาร. 02-241-0171

อีเมล : info@tonkit.org เวบไซต์ www.tonkit.org

